

parcely 2090. Parcela [číslo] je nyní částí parcely [číslo] a parcela č. 1924 je částí parcel [číslo] 1924. U ostatních parcel se jejich čísla nezměnily. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že část parcel je zastavěná, nachází se na nich granulovna, jímka, garáže, kompresor, sklad PHM, čerpací stanice, trafo, drtič a přepravník. Tyto stavby se konkrétně nacházejí na st. p.č. , [číslo].

Soud dále ze zprávy Okresního úřadu v [obec] ze dne 24.2.1995 pod č.j. Fr/266/95 zjistil, že výměr ONV [obec] z [datum], kterým byla část požadovaných pozemků znárodněna se na Finančním referátě Okresního úřadu v [obec] nedochoval a proto nelze žádným způsobem zjistit, zda finanční částka ve výši 60.213,50 Kč byla [jméno] [příjmení], jako náhrada za vyvlastněné pozemky, zaplacená.

Soud se dále zabýval námitkou 1. žalovaného, že podle Horního Zákona [číslo] ve znění zák. č. 541/1991 Sb. je nerostné bohatství ve vlastnictví státu a proto pozemky, pod kterými se toto bohatství nachází nelze vydat. V tomto případě je soud toho názoru, že vlastnictví nerostného bohatství, které podle výše uvedeného zákona bezesporu je vlastnictvím státu, a vlastnictví pozemků, pod kterými se nerostné bohatství nachází, jsou dva rozdílné pojmy, a proto v žádném případě toto rozhodnutí vlastnictví státu k nerostnému bohatství, které je pod těmito pozemky, nezpochybňuje. Z tohoto důvodu se soud touto námitkou dále nezabýval. Soud dále upozorňuje na to, že stejný názor zastává i co se týče rozhodnutí pod sp. zn. 4C 168/92 ze dne 19.12.1996, kdy vydal polovinu pozemků ostatním oprávněným.

Co se týče rozhodnutí o tom, že žalobkyni se vydává jedna polovina požadovaných pozemků soud vycházel z toho, že po původní vlastníci [jméno] [příjmení] byli dědici [příjmení] [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Po zesnulém MUDr. [jméno] [příjmení] dědili MUDr. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], tedy jeho synové. Jelikož jsou tito také oprávněnými osobami ve smyslu zák. č. 87/91 Sb. a domáhali se žalobou také vydání pozemků, a soud jim rozsudkem 4C 168/92 ze dne 19.12.1996 přiznal celkem jednu polovinu žádaných pozemků. A dědičkou po [jméno] [příjmení] se stala žalobkyně, proto soud této přiznal zbývající jednu polovinu nemovitostí.

Po provedeném dokazování má tedy soud za prokázané, že žalobkyně je oprávněnou osobou ve smyslu § 3 zák. č. 87/91 Sb., jak je již prokázáno výše uvedenými dědickými rozhodnutími.

Ve smyslu § 4 zákona je také 1. žalovaný držitelem požadovaných pozemků, což se zjišťuje z výpisů z katastru nemovitostí.

Svůj nárok na vydání pozemků žalobkyně také uplatnila včas, ve smyslu § 5 zákona a to jak u osoby povinné, tak i u soudu.

Jak již bylo uvedeno, část pozemků byla znárodněna výměrem ONV v [obec] ze dne [datum], pod sp. zn. 198- [číslo]. Je zřejmé, že znárodnění těchto pozemků bylo tedy provedeno v rozhodném období, ve smyslu zák. č. 87/91 Sb. I když je v rozhodnutí uvedeno, že za vyvlastněné pozemky se má vyplatit náhrada, žalovanému se nepodařilo vyvrátit tvrzení žalobkyně, že náhrada ve skutečnosti vyplacena nebyla. Toto podporuje i sdělení Finančního referátu Okresního úřadu v [obec] ze dne [datum]. Soud je tedy toho názoru, že pozemky znárodněné uvedeným výměrem byly vyvlastněny bez vyplacení náhrady. Je tedy splněna podmínka ustanovení § 6 písm. j) zák.č. 87/91 Sb..

Zbývající část požadovaných pozemků byla znárodněna dle zák. č. 114/1948 Sb., jako majetková podstata podniku [právní osoba] Rozsah znárodnění byl stanoven dílčími výměry Ministerstva stavebnictví. Ke znárodnění však došlo v době, kterou má na mysli ustanovení § 1 citovaného zákona a která počíná běžet dnem [datum]. Soud je tedy toho názoru, že uplatněný nárok je po právu podle písm. k) § 6 citovaného zákona.

Jak bylo ze znaleckého posudku zjištěno, některé pozemky jsou zastavěny, a proto je nelze vydat, a to ve smyslu § 8 zákona. Pro upřesnění celé situace proto soud oba znalecké posudky učinil nedílnou součástí rozsudku, aby bylo zcela jasné, které pozemky se nevydávají.

Jelikož v průběhu řízení bylo zjištěno a to konkrétně z výše citované zprávy Katastrálního úřadu v [obec] ze dne [datum], že 2. žalovaný Město Skuteč není vlastníkem požadovaných nemovitostí, soud pro nedostatek pasivní legitimace žalobu v této části zamítl.

O povinnosti 1. žalovaného zaplatit soudní poplatek rozhodl soud ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 zák. č. 549/91 Sb. o soudních poplatcích, neboť žalobkyně je od soudního poplatku osvobozena a žalovaný nebyl ve věci úspěšný.

Soud také nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně náklady řízení nepožadovala a žalovaný ve věci úspěšný nebyl.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení u tohoto soudu ke Krajskému soudu v Hradci Králové.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Chrudim 19. prosince 1996

Samosoudce: